

TOMASZA ŚWIĘCKIEGO
HISTORYCZNE PAMIĄTKI

ZNAMIENITYCH RODZIN I OSÓB

DAWNEJ POLSKI.

PRZEJRZAŁ W RĘKOPIŚMIE, OBJAŚNIŁ I UZUPEŁNIŁ PRZYPISAMI

JULJAN BARTOSZEWICZ.

T O M I.

W A R S Z A W A.

Nakładem S. H. Merzbacha Księgarza
ulica Miodowa Nr. 486.

—
1858.

Budzyński Stanisław, jego uczone prace wymienia Sandiusz w dziele: *Bibliotheca Anti trinitariorum*. Był on u Jana Łaskiego i Franciszka Lizmanina, sławnego za czasów Zygmunta Augusta wicherzyciela w wierze, podręcznym sekretarzem.

Burski Adam, urodził się w Brzeżanach, na czarnej Rusi, ćwiczył się w naukach początkowo we Lwowie, dalej w akademii krakowskiej, zwiedził obce kraje; powróciwszy był w téjże akademii nauczycielem matematyki i filozofii. Wezwany do Jana Zamojskiego 1689 r. do nowo założonej akademii w Zamościu, powierzone miał sobie prowadzenie i nauczanie Tomasza Zamojskiego. Napisał mowę pogrzebową przy obchodzie rocznym pamiętki wielkiego kanclerza koronnego. Najglówniejszym dziełem jego jest: *Dialectica Ciceronis* (w Zamościu 1604 r. wydana). Miał on także zostawić historią życia Jana Zamojskiego, które wraz z poematami Starowolskiego 1619 r. było wydane.

Buławowski Benedykt, pierwszy zgromadzenie zakonu Śgo Franciszka ściślejszej reguły do Polski wprowadził, mieszkał w Kaliszu. — Inny *Buławowski*, upominkami obdarzony, wracając z poselstwa od Piotra W., przez towarzysza swego, którego z niewoli oswobodził, okropnie w drodze zabity został.

Bułyha Macymilian, kozak zaporozski, za wierność dla rzeczypospolitej przypuszczony do prerogatyw szlachectwa, miał sobie nadaną włość Staisyn na Ukrainie prawem lennem 1661 r.

Butler Jakób, szlacheć z Irlandyi, herbu tegoż nazwiska, przez ustawę sejmową z r. 1627 w nagrodę odważnych dzieł wojennych otrzymał indygenat, a w r. 1635 wypłacając koszta przez niego łożone, 25,000 zł. pol. ówczasowej ewaluacyi miał sobie przeznaczone. Dom ten starożytny w Anglii dotychczas kwitnie. Wczacie prześladowań religijnych w Anglii, niektórzy z Butlerów przenieśli się do Kurlandyi i tam kwitnął 1630 r. — *Jerzy Butler*, sufragan inflandzki. W listach i przywilejach książąt kurlandzkich jest już o Butlerach wzmianka około 1579 r. — *Hartłomiej Butler*, dowodził legią kurlandzką wczacie wyprawy pod Stefanem. — *Gwalter Butler* służył w wojsku cesarsko-niemieckiem 1624 r. odkrył zdradę Walensztejna i przytłumił. — *Krzysztof Butler* walczył na wyprawach za panowania Zygmunta III., o czém wspomina ksiądz Kognowicki w życiu Sapiehów, oraz cytuje rękopisma po nim pozostałe. — *Jakób Butler*, waleczny pułkownik gwardyi Władysława IV., towarzyszył mu z swym hufcem na wyprawę przeciw Rossyi 1633 r. i przy odsieczy obleżonego Smoleńska, w wycieczce pułkiem swym i walecznością oraz przytomnością umysłu obskoczonemu królowi życie uratował. Był potem wyznaczony do traktowania z Schinem o poddanie się jego, które warunki w styczniu

1634 r. podpisane zostały. — *Gwilhem Gothard Butler*, syn poprzedniego, podczaszy koronny, prenski i nowski starosta, dzielił niewolę z Janem Kazimierzem, pod ten czas królewiczem polskim, więzionym przez podejrzliwość i zemstę kardynała Richelieu we Francyi. Na pamięć tego więzienia wystawił Butler wieżę w Prenach, nad Niemnem, którą jeszcze w r. 1806 oglądać można było. — Powróciwszy do ojczyzny wprzód jako pułkownik, potem jako generał nie odstępując nieszczęśliwego Jana Kazimierza, przeciw Szwedom i innym nieprzyjaciółom Polski dowodził. Od Ferdynanda cesarza tytuł hrabiego świętego państwa Rzymskiego otrzymał, z przydatkiem dwóch orłów utrzymujących herb rodzinny. On pierwszy miejsce warowne przy zbiegu Narwi i Buga obrał i mężnie przeciw Szwedom bronił. Walczył z zaciągowym własnym swoim kosztem żołnierzem, za co od rzeczypospolitej znaczna summa pieniędzy przyznana mu została. Pojął za małżonkę Konstancją Wodyńską, kasztelanę podlaską i po niej objął dziedzictwo Miedzny i Miedzylesia z przyległościami, w województwie podlaskiem. — Syn jego *Jan*, jako pułkownik, poległ w walce z Turkami pod Wiedniem. — *Murek*, podkomorzy ziemi drohickiej, delegowany jako komissarz rozgraniczenia między księstwem litewskim a województwami: mazowieckiem i podlaskiem. — Syn tego *Aleksander*, starosta prenski i drohicki, podpisał konfederacyą po śmierci Jana III.; zaślubiony z Konstancją Krassowską podkomorzanką mielnicką, był dziadem *Michała*, starosty prenskiego, 1780 r. zmarłego, po zejściu którego toż starostwo dostało się w dom książąt Sapiechów.

Bużeński *Spytek* z *Bużenina*, herbu Poraj, stolnik sieradzki, wyjednał dla tegoż miasta przywileje 1378 r. — *Jan*, starosta ostrzeszowski, królów Henryka i Stefana sekretarz i dworzanin, do rozmaitych poselstw zagranicznych używany, walczył jako rycerz za Stefana pod Gdańskiem, Połockiem, Wielkołukami i Pskowem; umarł w Dyneburgu wracając z téj wyprawy.

Bystram *Paweł*, darował dwie wsie Popkowne i Skorczyce zwane, w lubelskiem województwie leżące, znakomitemu naszemu poecie Mikołajowi Rejowi, o czem pisze Trzeciecki w opisie życia tegoż Reja.

Bystrzejowski z powiatu pińskiego w Litwie, napisał pochwałę herbowną Kostków.

Bzicki z *Bzitego* w chełmskiem, kasztelan chełmski. Temu Jan Kochanowski w fraszkach swoich napisał nagrobek.

Bzowski *Abraham Stanisław*, herbu Ostoja, kształcił się w początkowych naukach w Proszowicach i Secyminie w województwie sandomierskiem, gdzie Szafraniec, dziedzic ówczasowy